

reglementet af 1844 blev normeret til 7,200 Rbd., har der i de derefter forløbne Aar fundet en jævn Stigning af de aarlige Udgifter Sted; i Finantsaaret 1873—74, der er det sidste, som vedkommer Haven ved Charlottenborg, udgjorde de 12,132 Rbd. 14 Sk. I et ganske andet Forhold ere imidlertid Udgifterne til den botaniske Have stegne, efterat den er bleven flyttet til sin nuværende Plads. Efter Finantsloven for 1879—80 udgjøre samtlige Udgifter til den ny botaniske Have nemlig 58,753 Kr. 58 Ø., altfaa ca. 34,400 Kr. mere end hvad den forrige botaniske Have kostede i 1873—74. Hertil maa ses Renten af den Sum 317,507 Kr. 71 Ø., som Universitetet har udrebet til Anlægget af den ny botaniske Have, og om hvilken det under de tidligere Forhandlinger havde været forudsat, at den skulde udredes af Kommunitetet. Endvidere maa det bemærkes, at den Universitetet ved Kgl. Resol. af 2den April 1870 givne Anvisning paa Andel i Salgssummen for den ældre botaniske Haves Grund ikke hidtil er bleven fyldestgjort, idet der paa Finantsloven for 1872—73 § 10 II 3 ved Lovens Vedtagelse af Rigsdagen blev indsendt følgende Anmærkning: „Ved Bortflytning fra den nuværende botaniske Have overleveres dens Grund til Finantsministeren til Bortsalg til Indtægt for Statskassen“. Den Sum, der efter de tidligere Forudsætninger skulde have tilfaldt Universitetet, vilde være ca. 371,600 Kr. Beregner man derimod den økonomiske Fordel, som Statskassen har haft ved at modtage den gamle botaniske Have til Bortsalg imod at overlade 21 Tdr. Land paa Jæstningsterrænet til den ny Have, da udlommer et Beløb af ca. 823,500 Kr. Det maa ogsaa erindres, at den ny Have er anlagt og udstyret efter en langt større Maalestok, end Universitetets strengt videnskabelige Forbringere krævede, idet Haven tillige skulde frembyde et for hele Samfundet vigtigt, folkeligt Dannelsesmiddel.

Der er endnu, som nævnt, et andet Institut, der i den nyere Tid er blevet indlemmet i Universitetet, og hvis Indlemmelse har medført en meget betydelig Udgiftsforøgelse for dette (S. 44—48). Loven af 29de Decbr. 1862 bestemte nemlig, at det Kgl. naturhistoriske Museum's Samlinger fra 1ste April 1864 skulde forenes med Universitetets ligeartede naturhistoriske Samlinger, saaledes at de skulde danne et mineralogisk-geognostisk og et zoologisk Museum, og ved Loven fastattes tillige, at Statskassens aarlige Tilskud til disse vilde være at bestemme ved Finantsloven. Statskassens tidligere Tilskud til bemeldte Museum 7,946 Rbd. blev optaget paa Finantslovsforslaget for 1865—66, men udgik som Statsstilskud ved Finantslovens Vedtagelse, for at lette Statskassens Byrder under de vanskelige Forhold, hvorimod Beløbet bevilgedes til Udgift under Universitetets Budget. Medens Statens

Udgift til det Kgl. naturhistoriske Museum for Foreningen udgjorde 14,892 Kr., beløb Universitetets Udgifter til dets eget Museum sig til 3,608 Kr. Men siden Finantsaaret 1864—65 ere Universitetets Udgifter til det forenede Museum stegne til ialt 26,350 Kr. aarlig. Ogsaa i dette Museums rige Samlinger bydes det store Publikum et Dannelsesmiddel, som i bedste ydende Omfang benyttes.

Endnu gjøres der opmærksom paa (S. 48), at Udgifterne til faste Censurer (15,800 Kr.) og til Pastoralseminariet (2,600 Kr.) bæres af Universitetet, skjøndt de ubelukkende vedrøre Prøver, der ere anordnede for Statens Skole.

Det af Statskassen i de senere Finantsaar bevilgede Tilskud af 50,000 Kr. til Universitetet kan ikke erstatte den Indtægtsforringelse, Universitetet har lidt derved, at, som ovenfor nævnt, Kommunitetets og Statskassens tidligere Tilskud, ligesom det i Lov af 29de Decbr. 1862 § 5 anordnede Tilskud, ere bortfaldne, eller den Udgiftsforøgelse for Universitetet, som har været en Folge af, at Udgifterne til forskellige i det indlemmede Statsanstalter efter Indlemmelsen ere stegne i en meget betydelig Grad.

Paa samtlige saaledes i det Foregaaende meddelte Oplysninger som Grundlag fremsætter Kommissionen sit Forslag om Maaden, hvorpaa der for Fremtiden kan tilveiebringes Egevægt mellem Universitetets Indtægter og dets Udgifter. Dette begrundes nærmere (S. 49 ff) saaledes:

Den Tanke, der i sin Tid har foranlediget Universitetets Udstyrelse med særlige Fonds, har endnu sin fulde Berettigelse, efterdi Midlerne jo ikke derved unddrages den øverste Statsmagts Naadighed. Hensigten med de særlige Fonds har været at skabe en Garanti for at Universitetets Formaal under alle Lidsforhold vilde blive tilbørlig varetaget, og det lader sig ikke negte, at en Forandring i de fra Fortiden overleverede Eksistensvilkkaar for Universitetet kan indeholde en Fare for dette. I ethvert Fald maa man være enig om, at det ikke lader sig forsvare at opbruge de til Universitetet henlagte Statsmidler til Beskrivelse af dets aarlige Udgifter, hvilket kun vilde være at vælte Byrden for Universitetets Underhold i Nutiden over paa Fremtiden. Naar Kommissionen efter denne Betragtning gjør Forslag om en Forøgelse af Universitetets Kapitalformue, er det derfor en Selvsølge, at der ikke derved tilsigtes eller ved dets Vedtagelse vil bevirkes nogen som helst Forandring i Universitetsformuens retlige Stilling eller i Universitetets Rettsstilling som Institut med særlige Fonds.

Spørgsmaalet om, hvilken Indtægtsforøgelse der behøves for at tilveiebringe Egevægt mellem Universitetets Indtægter og Udgifter, frembyder imidlertid nogen Vanskelighed, selv om man holder sig til den nuværende Normering saavel af Løverstræfter som af disses Lønninger, samt bortser fra